

Beyond Psychology #3 vraag 1
13 april, 1986 in de avond.

Geliefde Osho,

De Paus en zijn bisschoppen – zijn zij er zich werkelijk volledig bewust van dat zij hun mensen bedriegen? Ik kan me niet voorstellen dat zij gewoon een stel criminelen zijn, zonder enig respect voor de waarheid.

De religieuze leiders zijn net zo vast in slaap als de mensen die zij leiden. Het enige verschil tussen de leiders en degenen die ze leiden is theoretisch. De leiders hebben een grote voorraad theoretische kennis, alles geleend; niets ervan is hun eigen ervaring, maar het geeft hen een grote autoriteit over de mensen die zelfs geen geleende kennis hebben. En deze leiders benadrukken constant het feit: “Jullie zijn zondaren, jullie zijn onwetend. Wij zijn de heiligen, wij zijn degene die weten.”

De arme massa kan geen onderscheid maken tussen authentiek weten en geleende kennis. Zelfs deze leiders – pausen, bisschoppen, shankaracharyas, ayatollahs – zelfs zij zijn niet alert op het verschil. Zij kennen slechts één soort kennis, en dat is geleende kennis. Ze zijn zich niet bewust van een andere dimensie van weten, dus wat ze ook doen wordt gedaan in diepe slaap. Ze bedriegen de mensen niet bewust.

Je kunt niemand bewust bedriegen.

Bewustzijn zal je verhinderen van zoiets lelijks te doen als oplichten, bedriegen, pretenderen, een hypocriet zijn, mensen als zondaren veroordelen en je eigen ego vervullen alsof je een groot heilige bent. Nee, het wordt niet bewust gedaan.

Ik verdenk geen enkel moment hun goede intenties. Wat deze mensen ook doen, dat doen ze met goede intenties; maar de kwestie is niet of de intenties goed zijn, de kwestie is: wat is het resultaat? Je kunt me vermoorden met een goede intentie, maar jouw goede intenties kunnen de moord op mij niet rechtvaardigen.

Ik ben in contact geweest met bijna alle soorten religieuze geleerden, en op één punt zijn ze hetzelfde, of het nou een Hindoe, Mohammedaan, Christen of Jood betreft. Het punt is dat ze perfect op hun gemak zijn, en ze voelen zich erg goed, in alles wat zij ook doen – ze doen Gods werk, en ze verspreiden wijsheid. Ze weten zelfs de betekenis van wijsheid niet. Ze hebben nooit iets dergelijks geproefd; ze hebben er over gehoord, ze hebben er over gelezen, ze hebben zich met honderden geschriften volgepropt.

Ik herinner mij een historisch gebeurtenis.... Toen Alexander de Grote India binnenviel, was zijn meester niemand anders dan Aristoteles, de vader van de logica op het westelijk halfrond. En hij had hem gevraagd: “Als je terugkomt, breng de vier Veda’s van de Hindoes mee. Geruchten zeggen, al honderden jaren lang, dat deze vier boeken alle kennis bevatten die er in de wereld is; als je deze vier Veda’s kent, weet je alles. Dus breng deze vier Veda’s voor me mee.”

Alexander zei: “Dat is erg eenvoudig.” Maar in die dagen waren de Veda’s niet in druk. Hindoes verzetten zich tegen het drukken, honderden jaren lang nadat de drukpers was uitgevonden. Ze wilden nooit dat hun bronnen van wijsheid gedrukt zou worden en zo op de markt te koop zouden zijn.

Kennis kan niet verkocht worden, en je kunt wijsheid niet kopen. En door de vier Veda’s uit een boekenstal te kopen zul je jezelf bedriegen. Deze woorden zijn dood.

Alexander informeerde ernaar omdat hij dacht dat hij het makkelijk zou kunnen krijgen, maar het was moeilijk. Alleen een prominente Brahmanen familie had een kopie van de Veda’s, en dat was hun enige bezit. Maar uiteindelijk vond hij een oude Brahmaan... mensen zeiden: “Hij heeft een van de meest authentieke kopieën van de Veda’s. En hij is oud; je zult ze van hem kunnen krijgen.”

Alexander ging naar de oude man. De oude man zei: “Er is geen probleem, maar volgens de traditie kunnen we de Veda’s alleen geven als de zon opkomt. Je bent op de verkeerde tijd gekomen – de zon is aan het ondergaan. Kom morgenochtend, even voor zonsopkomst, dan als de zon verschijnt, zal ik al de vier Veda’s aan je overhandigen.

Alexander zei: “Ik had niet gedacht dat het zo eenvoudig zou zijn. Vraagt u er niet iets voor terug? “

Hij zei: “Nee, dat is genoeg, dat u de Veda’s meeneemt naar de wijde wereld. Kom morgenvroeg in de ochtend.” Maar die oude man was werkelijk erg slim....

De hele nacht bleef hij met zijn vier zonen wakker rondom het vuur. Hij zei tegen de zonen: “Lees een bladzijde van het boek dat ik jou gegeven heb.” Hij verdeelde de vier Veda’s aan de vier mannen, volgens hun leeftijd. De oudste kreeg de Rigveda, het oudste geschrift. “Jij leest hardop een bladzijde zodat ik kan horen dat je het correct leest, en onthoudt het dan en gooi het boek in het vuur. Tegen de ochtend moeten al de vier Veda’s verbrand zijn, en jullie alle vier zijn mijn vier Veda’s geworden. Ik ga je aan Alexander de Grote aanbieden.”

In het oude India, werd het geheugen bijzonder getraind. Nog steeds hangen alle universiteiten en colleges, opvoedkundige systemen af van het cultiveren van het geheugen. Ze bedriegen jou en zichzelf, denkend dat dit intelligentie is. Jouw mind is ook een natuurlijke bio-computer. Geheugen is eenvoudig herinneren maar niet begrijpen; begrijpen is totaal iets anders. Herinneren vraagt een erg mechanische mind en begrip heeft absoluut een niet-mechanische mind nodig. Feitelijk zijn de wegen volkomen tegengesteld.

In de ochtend toen Alexander verscheen was hij geschokt. Alle vier Veda’s waren verbrand en de oude man zei, “Nu kun je mijn vier zonen meenemen. Zij hebben een perfect geheugen. Ze zullen de Veda’s precies herhalen. Ik kon je de Veda’s niet geven – dat wordt nooit gedaan—maar ik kan je mijn zonen geven. Mijn hele leven heb ik hen getraind uit het hoofd te leren. Je hoeft slechts iets een keer te herhalen en het blijft in hun geheugen, alsof het op een steen is geschreven.”

Alexander was door de oude man verslagen. Hij kon die vier zonen niet meenemen want ze wisten de betekenis niet van wat ze zeiden; ze konden niets uitleggen. De taal was anders, en ze konden het niet vertalen – ze kenden geen Grieks. Wat voor zin had het om deze mensen mee te nemen.

Maar al jouw religieuze geleerden en leiders zijn niets dan geheugen, getrainde geheugens. Ze weten niet wat ze zeggen, maar ze zeggen het correct. Hun taal is juist, hun grammatica is juist, maar dit alles is futiel want ze weten de betekenis niet, ze hebben het nooit geleefd. Die betekenis komt door het beleven, door het ervaren. Maar zij zullen in het bedrog vast blijven zitten, en ze zullen hetzelfde bedrog in andere mensen verspreiden.

Dus zeg ik opnieuw: de pausen, de bisschoppen, de shankaracharyas – ze doen niet met opzet enige misdaad, ze zijn vast in slaap; ze zullen niet iets opzettelijk doen! Ze leven een onbewust leven. Hun woorden zijn mooi – ze hebben ze van mooie bronnen verzameld -- maar de woorden zijn niet in hun wezen gegroeid. De woorden zijn geen deel van hun leven. Ze zijn even onwetend als de mensen die ze onderwijzen.

Socrates placht te zeggen dat er een kennis is die onwetend is, en er is een onwetendheid die kennis is.

Geleende kennis is onwetendheid.

De waarheid ervaren geeft niet meer kennis, maar nederigheid. Hoe meer je deze kent, des te minder je beweert het te weten. De dag dat je het perfect weet, kun je slechts zeggen: “Ik ben uiterst onwetend. Ik ben een kind, die schelpen verzamelt op het strand. Ik weet niets.”

“Ik weet niet,” kan slechts gezegd worden door een man die perfect weet.

De mensen die zeggen: “Wij weten,” zijn uiterst onwetende mensen – maar hun geheugen is vol. En deze herinneringen zijn dood, want ze hebben geen geboorte gegeven aan enige ervaring van zichzelf. Gautama Boeddha placht te zeggen: “Ik kende een man – hij was mijn bediende. Terwijl hij bij de deur zat, telde hij gewoonlijk de koeien die in de vroege ochtend naar de wei gingen, naar de rivier.” Hij telde ze gewoon – het was bijna een automatisch iets voor hem. Zijn plicht was het om bij de deur van Gautama Boeddha te zitten, voor het geval deze iets nodig zou hebben; verder zat hij daar de hele dag. En tegen de tijd dat de koeien terugkeerden... het is een van de mooiste tijden. In Indiase dorpen, die nog steeds niet zijn gemoderniseerd, heeft de tijd dat de zon begint onder te gaan, een speciale naam, *goadhooli*. *Gos* betekent koe, en *dhooli* betekent stof: de koeien komen eraan, stof opwekkend. De zon gaat onder, de vogels keren terug naar hun nesten – het is een erg vredig moment.

Dus bij de tijd van de *goadhooli* telde hij opnieuw de koeien die naar huis terugkeerden. En hij werd erg bezorgd als er een koe miste, als de telling niet precies was als ze moest zijn. Later, toen Gautama

Boeddha een grote meester werd, vertelde hij vaak over die man en zijn gewoonte om iets enorm belangrijk uit te leggen.

Hij zei: "Ik vroeg dan die arme kerel, 'Heb jij een koe?' 'En hij zei dan, 'Ik ben zo arm, ik heb geen koe.' En ik zei dan tegen hem, 'waarom ga je dan onnodig door met het tellen van duizenden koeien in de ochtend, en in de avond weer – duizenden koeien? En als er een koe mist – of misschien heb je verkeerd geteld – dan ben je bezorgd, je kunt niet slapen. En het is niet jouw koe, het is niet jouw zorg!'"

Boeddha zei dan tegen zijn leerlingen: "Alle kennis die niet van jou is, gaat jou niet aan. Je bent andermans koeien aan het tellen, onnodig jouw tijd aan het verdoen. Het is beter een koe van jezelf te hebben – dat zal voedend zijn."

Maar al jouw geleerden zijn gewoon andermans koeien aan het tellen. En ze brengen onwetend enorme schade toe, want ze helpen mensen te weten zonder dat ze echt weten. Dit is het grootste kwaad dat de mens kan worden aangedaan, hem een idee te geven dat hij weet – en hij weet niets. Je hebt zijn hele leven vernietigd. Je hebt de mogelijkheid vernietigd dat hij had kunnen weten, ervaren, beleven. Je hebt al zijn kansen afgenomen, al zijn mogelijkheden voor groei.

Ik ben tegen al deze geleerden, niet omdat hun bedoelingen slecht zijn maar de uitkomst van hun erg goede bedoelingen desastreus is. Ze hebben miljoenen mensen op de aarde vernietigd; ze hebben hen nooit toegestaan te groeien, ze gaven hen een vals idee wat ze reeds wisten. Dit is zuiver vergif.

George Gurdjieff vertelde vaak een verhaal.... Er was een tovenaars die veel schapen had. En het was een karwei om hen ieder nacht terug uit het bos te krijgen – wilde dieren waren er, en hij verloor menig schaap. Tenslotte bedacht hij het plan, "Waarom gebruik ik mijn deskundigheid niet, mijn toverkunst?" Hij hypnotiseerde al zijn schapen en vertelde hen verschillende dingen. Tegen een schaap zei hij, "Jij bent een leeuw. Je hoeft niet bang te zijn; jij bent de koning van de dieren." Tegen een ander zei hij, "Jij bent een tijger, "tegen een ander, "jij bent een man." En hij vertelde aan allemaal, aan alle schapen: jullie zullen niet gedood worden want jullie zijn geen schapen, dus je hoeft niet bang te zijn om terug thuis te komen. Je moet vroeg komen, voordat de avond valt."

En vanaf die dag werd er geen schaap gemist. In feite gedroeg geen schaap zich nog als schaap, de een brulde als een leeuw, een ander gedroeg zich als mens, en geen een was bang om verscheurd te worden – het idee zelf was irrelevant. En de tovenaars slachtte hen iedere dag om te eten. Ze kunnen gebruld hebben als een leeuw – dat maakte niet uit; het waren uiteindelijk toch schapen.

Maar hij regelde het heel goed. Een schaap het idee geven dat ze een leeuw was, nam de zorg weg dat ze zou proberen te ontsnappen, bij het zien doden van een ander schaap. Toch werden er schapen gedood, maar dit schaap zal weten, "Ik ben een leeuw. Schapen moeten wel gedood worden!" Als ze gedood wordt, zullen anderen denken: "Ze was maar een schaap, wij zijn mensen. En ze was niet alleen maar een schaap, maar een stom schaap die dacht dat ze een leeuw was en nooit naar ons luisterde. We hadden het er vaak over, "Jij bent een schaap. Wij zijn mensen, wij weten het beter. Stop jij met je gebrul, dat zal niet helpen. Maar de tovenaars had absolute controle.

Het verhaal wat Gurdjieff vertelde ging over jouw religieuze leiders. Ze zijn erin geslaagd je dingen te vertellen die je niet bent. Ze slaagden erin je te overtuigen dat je dingen weet die je niet weet. En dat is de grootste misdaad die begaan kan worden. Maar je kunt hen geen criminelen noemen, omdat ze het niet doen om jou kwaad te berokkenen. Ze proberen je te dienen, ze proberen je te helpen. En omdat alle religies hetzelfde hebben gedaan, is de hele wereld onder een zekere hypnose. En waarom heb ik zoveel vijanden gemaakt? Om de eenvoudige reden dat ik je zeg dat jouw kennis geen kennis is, dat het een dekmantel is. Je bent uiterst onwetend. Je weet niets, en je gelooft dat je weet. Dat doet zeer!

Ik neem jouw kennis weg, ik neem jouw deugd weg, ik neem jouw moraliteit weg. Ik neem alles weg waarvan je altijd dacht dat het een grote schat was, alles wat door jou werd gekoesterd, gevoed door jou, beschermd door jou, omdat je dacht dat je de ware geheimen van het leven bezat, dat je de echte geheimen van het leven kende. En deze dingen van mensen wegnemen maakt natuurlijk vijanden.

Het is een vreemde wereld. De vijanden zijn pausen, zijn aartsbisschoppen, zijn shankaracharyas, zijn ayatollahs – zij zijn de gerespecteerde mensen van de wereld, en de vriend wordt gezien als de

grootste vijand. De vijanden lijken vrienden te zijn, en de vrienden schijnen vijanden te zijn. De mensheid heeft zich misdragen tegenover haar vrienden en alle respect gegeven aan haar vijanden. En dat is de reden dat de hele wereld in ellende verkeert: je hebt geluisterd naar jouw vijanden en je hebt jouw vrienden vernietigd.

En hetzelfde verhaal zet zich voort.

Ik heb met zoveel wijze mensen gesproken, en gevonden dat al hun wijsheid gewoon uit geheugen bestond. Zelfs niet een klein beetje is van hen zelf; alles is van anderen gekomen. En dit is iets fundamenteels om te realiseren, dat waarheid alleen jouw eigen ervaring kan zijn. Er is geen andere manier om het te verkrijgen. Leugens kun je in overvloed krijgen. Er zijn supermarkten over de hele wereld, Christelijke, Joodse, Hindoe, Mohammedaans, Boeddhist – allerlei soorten leugens, alle kleuren, alle vormen en maten, wat je ook maar prefereert. Ze zijn beschikbaar voor je, ze passen het voor je aan.

Waarheid is een totaal andere zaak.

Jij zult er geschikt voor moeten zijn.

Waarheid kent geen compromis.

Jij zult ervoor moeten veranderen.

Jij zult door een transformatie moeten gaan.

Dus ik creëer vijanden, niet zonder enige reden. De reden is duidelijk. Ik maak ook een paar vrienden, maar deze paar vrienden moeten door een intense vuurproef. Ze moeten hun valse persoonlijkheden laten vallen, hun ego's, hun kennis – alles wat ze hebben. Ze moeten bereid zijn om uiterst naakt en leeg te zijn. Pas dan zijn zij op het juiste punt van de reis, de reis naar de waarheid. Naakt, leeg, en alleen.

Maar het is zo'n vreugde, en elk moment is zo'n glorie, zo'n paradijs dat als je het een enkel moment op de weg naar waarheid hebt geproefd, je nooit zult terugkijken naar alles wat je hebt moeten achterlaten. Het is een grote verlichting, een vrijheid.

Nu kun je jouw vleugels openen in het luchtruim.

Het hele luchtruim is nu van jou.